

Je staat zo eenzaam

<p>Je staat zo eenzaam langs de rail Pas op, niet nog een stapje wagen! Wordt het je allemaal te veel Altijd trouw en nu ontslagen? Men is vandaag zo snel onnodig, Winst wordt verkozen boven mens. Dat maakt me altijd zo wanhopig, Materiële hebzucht zonder grens.</p>	<p>Je staat zo eenzaam bij de gracht, Pas op, spring niet, dat is het eind! Je had nog zoveel meer verwacht, Je laatste hoop werd ondermijnd? Als kind, het leven was een wonder, Maar je werd groter en ging zien: Je bent alleen en je moet zonder Die lach en knuffel met een tien</p>
<p>Je staat zo eenzaam aan de weg, Je wilde vriendschap, erbij horen. Maar er was niemand, je hebt pech, Je moet vandaag vooral niet storen? Dit is de tijd van overbodig zijn, Voor wie toch z'n woord ooit gaf. Men vergeet snel en zonder pijn, En jij bent alleen tot in je graf.</p>	<p>Je staat zo eenzaam in je raam, Kind, leun niet zover voorover! Wat heeft men jou toch aangedaan, Is je hart gestolen door een rover? Vergeef me dat ik me bemoei, Maar van jouw ogen stolt mijn hart. Als er één ding is dat ik verfoei, Jou vertwijfeld zien, alles is zwart.</p>
<p>Ik kijk zo eenzaam om me heen, Ik wil je in m'n armen sluiten. Was er maar plaats voor iedereen, Maar uiteindelijk staat elk nog buiten. Het zou zo anders kunnen zijn. Het leven waarvan we zijn vervuld, Is als een netwerk tederfijn, Dat ons werkelijk allemaal omhult.</p>	<p>Wij staan toch allen in het leven, En tesamen is er zoveel meer Ik wil met jou de warmte beleven. Van ieders energie en levensleer. De liefde weeft een gouden draad, Vanwaar je komt naar waar je gaat. De echte zelf, de ziel veeleer, Is waar onze zin geschreven staat</p>